

MÁ VE MNĚ ZALÍBENÍ?

MAVIS duCILLE

(Woodstock, Georgia, 2005)

Již několik dní mi na mysl přichází verš, který bych teď chtěla přečíst. Během chval mi na mysl vytanula také určitá myšlenka. Nejdříve přečtu ten verš.

Žalm 1,1–3: „*Blahoslavený ten muž, kterýž nechodí po radě bezbožných, a na cestě hříšníků nestojí, a na stolici posměvačů neseď. Ale v zákoně Hospodinově jest líbost jeho, a v zákoně jeho přemýšlí dnem i nocí. Nebo bude jako strom štípený při tekutých vodách, kterýž ovoce své vydává časem svým, jehožto list nevadne, a cožkoli činiti bude, šťastně mu se povede.*“

Jednou mi Pán
řekl: „Miluji
všechny, ale
zalíbení mám jen
v některých.“

Než mi přišla tato pasáž, měla jsem vizi. Viděla jsem shromáždění s mnoha lidmi, seděli a služba probíhala. Někteří z nich slovo přijali, a získali tak život. Pánovy oči spočívaly na celém zástupu, na celém tom shromáždění, a tak Pán viděl rozdíl u těch, kteří nad Božím slovem, Božím zákonem, rozjímali dnem i nocí. Pokud nad ním rozjímáme dnem i nocí, znamená to, že v našich srdcích není prostor pro nic jiného než pro plné zachovávání zákona Páně.

Pak Pán prohlásil: „Ne tak jsou bezbožní.“ Jednalo se tedy o rozdíl mezi zbožnými a bezbožnými, mezi těmi, kdo sedají na lavici posměvačů, a těmi, kdo našli zalíbení v Božím zákoně. Jednou mi Pán řekl: „Miluji všechny, ale zalíbení mám jen v některých.“ Chceme, aby v nás Pán našel zalíbení, ne aby nás měl jen rád. „Ale jeho zalíbení je v zákoně Hospodinově, v jeho zákoně přemýšlí dnem i nocí.“ Na konci žalmu se píše o těch, kdo jsou na opačné straně. Mluví se tam o tom, co se stane těm, kdo nemají zalíbení v zákoně Hospodinově, a kam nás to před Bohem postaví. Té straně se říká „bezbožní“. V Pánu je místo, kde

můžeme stát, chodit, zůstat, kde můžeme přinést slávu Bohu a přijmout požehnání pro svůj život.

Během chval se někdo zmínil o situaci, ve které se nacházel a ze které se chtěl dostat. Ten člověk nebyl v dané situaci šťastný. Přišlo mi, že je zde mnoho lidí, kteří se nacházejí v podobných okolnostech. Často se dostáváme do situací, ve kterých nejsme spokojeni. Přáli bychom si, aby věci byly jinak. Pravděpodobně nás však právě v takové situaci Bůh formuje a tvoří a působí, že chápeme, kde se ve vztahu k Němu nacházíme. To, že nám Bůh ukazuje, kde bychom měli být, je naší výsadou.

To, že nám Bůh ukazuje, kde bychom měli být, je naší výsadou.

Onehdy jsem četla něco málo o Pavlovi. Přesněji to, kde popisuje své dilema, zda odejít, či zůstat a posléze dochází k závěru, že kdyby zůstal, pomohlo by to církvi. (Filip 1,23) Věděl, že ho církev potřebuje. Věřím, že mu Pán řekl, že jeho dílo ještě není dokončeno. Ale Pavel měl pocit, že pro stav církve udělal vše, co bylo třeba. Víme však, že Pavla v následujících letech čekala práce mnohem větší. Stále čerpáme z Pavla a jeho dopisů. Jsme vděčni Bohu, že byl věrný a že vykonal vše, co mu Pán řekl. Nikdy bychom neměli brát život do vlastních rukou nebo si určovat, co bychom měli dělat a kde bychom měli být. Bůh ví, kde ve své chůzi jsme. My konec věcí neznáme.

Dále je zde slovo, o kterém jsem se v tom všem, co bylo dosud řečeno, nezmínila. Vidím však, jak celé stvoření lká. Pamatujme, že jsme součástí toho stvoření. Jsme však také součástí Božích synů, kteří musí být zjeveni, aby to stvoření vysvobodili. Je to naše zodpovědnost. Protože jsme součástí stvoření, jsme také spoluúčastní dílu, který přináší lkaní a trápení. Bude tomu tak dlouho, dokud se z tohoto stavu nedostaneme a nestaneme se zjevenými Božími syny. To znamená, že budeme vysvobozeni ze svého jařma, vysvobozeni od světa a od jeho cest. Až v nás povstane Kristus, vysvobodíme stvoření. Věci, do nichž jsme stále zapleteni, možná už z dob našich pradědů, všechny zkoušky, které nás tak snadno obkličují, hříchy a slabosti předků jsou tím, proti čemu bojujeme za vysvobození své i za vysvobození celého stvoření. Budeme bojovat, dokud nedojdeme plného vysvobození! Chvála Pánu. Dokud nebude Kristus kralovat v našich srdcích.

Je nutné,
abychom byli
vysvobozeni od
věcí, které
neoslavují
Boha.

Písmo, na které se snažím upozornit, je místo, kde Pavel říká, že byl v situaci, v níž chtěl být vysvobozen od věcí, které jej obkličovaly. Znáte ten verš? Bude to asi v Římanech. Chtěl být vyproštěn z věcí, které jej držely, od zákona pracujícího v jeho údech. (Řím 7,23) Chceme, aby v našich údech pracoval zákon Ježíše Krista a aby zákon hříchu a smrti byl ukřižován. Je potřeba, abychom rozpoznali rozdílnost věcí, které v nás pracují. Musíme si uvědomit, že je nutné, abychom byli vysvobozeni od věcí, které neoslavují Boha. Potřebujeme vysvobození ze zákona hříchu a smrti. Zákon života v Kristu Ježíši nás učiní

svobodnými.

Proto ti lidé přemýšlejí o Božím zákoně. O tomto principu mluví první žalm. Mluví o nastavení lidí, kteří o Božím zákoně přemýšlejí dnem i nocí. Ten má totiž moc vysvobodit nás od zákona hříchu a smrti.

Amen.